

[Socialministeren.]

mærkningerne Side 191—92 og til vedkommende Udvalgsbetænkning, Bilag 5, Side 411—33.

Derefter følger Særhjælpen til *kronisk syge*, §§ 247—50 (Fattiglovens § 63, Stykke 2—3), der dog kun kan ydes i Trangstilfælde. § 247 omhandler Hjælp til de Sygekassemedlemmer, der er for svage til at kunne invalideforsikres, og § 248, 1ste—2det Stykke, Hjælpen til de kronisk syge, der hverken er syge- eller invalideforsikrede, og som ikke i de sidste 3 Aar har opfyldt Helbredsbetingelserne for at komme i Sygekasse, hvorhos 3die Stykke under visse Betingelser hjemler gratis Kur og Pleje, men ikke Underhold for Personer, der er over Aldersgrænsen for Optagelse i Sygekasse og samtidig over Invalidegrænsen. Disse Personer kan altsaa ikke faa Hjælp til Underhold saaledes som de øvrige i §§ 247—48, men selv for disse sidste kan Hjælpen i Hjemmet ikke overstige, hvad de vilde have kunnet opnaa som invalideforsikrede. § 249 omhandler Reglerne for Indlæggelse paa en Plejestiftelse for kronisk syge og § 250 Ydelsen af Insulin, Leverpræparater og lignende livsvigtige Præparater.

Udgifterne til Hjælp efter disse Bestemmelser vil stige noget under Hensyn til den forøgede Tilgang til og Interesse for Sygeforsikringen, hvilken Stigning dog vil blive meget begrænset gennem de skærpede Betingelser. Merudgiften anslaaes til 250 000 Kr. eller 7—8 pCt. af de nuværende Udgifter.

Den næste Form for Særhjælp er *Forsorgen for abnorme, blinde, aandssvage, sindsyge, vanføre m. fl.* (§§ 251—61), der svarer til Fattiglovens § 61. Man har foretrukket af praktiske Grunde at give særskilte Bestemmelser for hver enkelt Gruppe for at lette det sociale Udvalg Administrationen og har i saa Henseende i vid Udstrækning fulgt Udvalgsbetænkningen, Bilag 5 b., Side 418 flg., dog at man har ment at maatte indskrænke det offentlige Tiltraeden til Trangstilfælde. Endvidere er der i hvert enkelt Tilfælde givet Regler om Indberetningspligten, afpasset efter de før omtalte Bestemmelser i Folkeforsikringen, og om Underhold til Familien under og efter Ophold paa Anstalt eller Hospital, hvor der er betydningsfulde Udvidelser for sindsyges (§§ 252—53) og for blindes Vedkommende (§§ 258—59), bl. a. et fast Bidrag paa det dobbelte af Folkeforsikringens Blindetillæg til trængende blinde eller stærkt svagsynede, der ikke kan faa Invaliderente, og hvis økonomiske Forhold er under

Sygekassegrænsen, ligesom der kan udbetales ubemidlede Forsørgere for blinde Børn et til Normalbidragene for Faderen udenfor Ægteskab svarende Beløb.

Men at gaa i Detaljer med Bestemmelserne her, der i øvrigt er afpassede efter Folkeforsikringen, tillader Tiden desværre ikke. Hovedvægten ligger jo paa at skabe bedre System i hele Abnormforsorgen, og derfor har de forskellige Regler om *Indberetningspligten* deres store Betydning, ikke mindst for aandssvage, hvor de nuværende Forhold raaber til Himmelen og viser os en Lovgivningsmagt, der bevilger den ene store Anstalt efter den anden, men som i øvrigt synes temmelig ligeglad med de aandssvages Tumlen rundt i Livet.

Mine egne Erfaringer om Manglen paa Interesse for disse Problemer blev tilstrækkelig underbyggede under Forhandlingerne om Internerings- og Steriliseringslovene, men er der nogen, der tror, jeg overdriver, vil jeg blot henvise dem til at læse Overlæge Wildenskovs Afhandling, Bilag 8, Side 486—97. Disse Rædselsskildringer fra det socialt set mørkeste Jylland, der er af den Art, at de knap kan gengives offentligt — jeg tvivler paa, at nogen Avis tør gengive nogen af disse Skildringer —, vil dog formentlig faa Haarene til at rejse sig paa Hovedet af selv den mest reaktionære Skatteborger eller Storbonde. Jeg sigter ikke til det ærede Medlem Hr. Pinstrup i denne Forbindelse; men jeg beder dog ogsaa dette ærede Medlem læse denne Afhandling „De aandssvage og Samfundet“. Jeg tror, at saa vil ogsaa han slutte sig til mine Forslag om Indberetningspligt og herhenhørende Forsøg paa at faa lidt Orden i Sagerne, som i øvrigt er tiltraadt af det af de samlede Aandssvageanstalters Bestyrelser nedsatte Udvalg, se Bilag 7 til Folkeforsikringen Side 200. Jeg henviser yderligere for vanføres Vedkommende til Udvalgsbetænkningen Bilag 4 til Folkeforsikringen, Side 189, og Bemærkningerne til dette Forslags § 250, hvoraf fremgaar, at man ikke har kunnet følge Udvalgets Forslag om Indberetning for Personer over 30 Aar.

Dernæst følger saa som sidste Led i Særhjælpen i §§ 262—65 Forsorgen ved *Tuberkulose og Kræft* (nu ligeledes Fattiglovens § 61), der i det hele svarer til de nugældende Regler, bortset fra, at Hjælp til Familiens Underhold ikke kan overstige, hvad der vilde kunne ydes efter Invalide-loven, at Hjælpen omvendt kan udstrækkes i indtil 3 Maaneder efter Udskrivningen, og at disse forskellige Regler ogsaa kommer